

متن پرسش

سلام و عرض ادب و احترام استاد بزرگوار. خدا به من لطف کرد و دو فرزند یه پسر و دختر داد. تقریباً دو ماهه که تصادف کردم و در اون تصادف پسر ۶ ساله ام که عقب آزاد بود بدون خط و خشى سالم از ماشین میاد بیرون ولی دختر ۴ ساله ام در بغل مادرش به رحمت خدا می رود. دو ماهه زندگی مون سراسر عذاب شده خواب و خوراکمون شده گریه. خیلی دوستش داشتم بابایی بود و بیشتر وقتها بغلم بود. خیلی غصه می خورم نیمه شب بلند میشم غصه می خورم. انواع کتب مطالعه کردیم حتی مسکن الفواد و امثالهم اما دردمون بیشتر شده کمتر نشده. همیشه احساس گناه می کنم و خودم رو مقصر میدونم. همیشه نگرانم که الان دخترم چکار میکنه نکنه دلتنگمون بشه. نکنه داره با ما صحبت میکنه جوابی نمی شنود غصه می خوره. اون دنیا بدون ما آیا رنج میکشه؟ آیا من رو بخشیده؟ با اینکه بهم میگن بچه زیر ۶ سال بهشتیه گناه نکرده براش گریه نکنید. اما نگران احوالاتش هستم تا الان هم به خوابم نیامده. با اینکه براش دعا و صلوات می فرستم و نذر میدم ولی همیشه نگرانم. تو رو خدا کامل بهم توضیح بدین چکار کنیم؟ ممنون

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به هر حال آموزه های قرآنی متذکر این امر هستند که تقدیر آن ها از قبل معلوم بوده و کوتاهی های ما آنچنان نیست که تا این حدّ نقش داشته باشد. آیه ۲۲ سوره حدید می فرماید: «مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا ۚ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ» هر رنج و مصیبتی که در زمین یا در نفس خویش به شما رسد همه در کتاب (لوح محفوظ ما) پیش از آنکه همه را (در دنیا) ایجاد کنیم ثبت است و البته این کار بر خدا آسان است. و یا آیه ۶۰ سوره واقعه می فرماید: «نَحْنُ قَدَرْنَا بَيْنَكُمْ الْمَوْتَ وَ مَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ» این ما هستیم که مرگ را در بین شما تقدیر می کنیم و کسی نیست که بتواند از ما پیشی بگیرد و آن را جلو و یا عقب بیندازد. استاد عبدالحمید واسطی که خودشان نیز با چنین مصائبی روبرو شده اند، با نظر به روایات، نکات خوبی را در کتاب «آرام بخش دلها در مصیبت و بلاها» با ما در میان گذارده اند. سعی بفرمایید آن کتاب را تهیه و مطالعه کنید. موفق باشید